

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เฝ้าแต่ให้เวลาแก่การจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงแล้วบาปของลูกจะเฝ้าแต่ได้รับการปลดปล่อย ความผูกพันยึดมั่นต่อทุกคนจะสิ้นสุดลงและลูกจะกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของพ่อ
- คำถาม:** ลูกกำลังศึกษาคำพูดไม่กี่คำใดกับพระเจ้าผู้เป็นพ่อ? ความลับใดที่หลอมรวมในคำพูดเหล่านั้น...?
- คำตอบ:** พระเจ้าผู้เป็นพ่อเพียงแต่กำลังสอนลูกมากเพียงนี้ว่า: โอ ดวงวิญญาณ ละทิ้งสำนึกของร่างกายและจดจำพ่อ เหตุนี้เองจึงมีการสอนการศึกษาของเพียงไม่กี่คำพูดนี้แก่ลูกเพราะลูกจะไม่ใช้หนึ่ง(เครื่องแต่งกาย)เก่าในโลกเก่าในเวลานี้ ลูกต้องไปสู่โลกใหม่ พ่อได้มาเพื่อพาลูกกลับไปกับพ่อ ดังนั้นเฝ้าแต่สัมผัสทุกคนและสัมผัสร่างกายของลูก
- เพลง:** ท่านคือแม่และพ่อ...

โอมซานติ ลูกซาลิแกรมรู้ว่าลูกไม่ได้กำลังรับฟังคำภีร์ใจจากมนุษย์ นี่ไม่เรียกว่าเป็นการชุมนุมทางจิต (สัทสัง) แต่เป็นการศึกษาเล่าเรียน หากลูกถามผู้คนพวกเขาจะพูดว่า: พวกเขาจะไปทำการชุมนุมทางจิตหรือที่วิทยาลัย ลูกรู้ว่าจะมีนักปราชญ์ ผู้รู้ ผู้เคร่งศาสนาในการชุมนุมทางจิตที่ให้ความรู้แก่พวกเขา ที่โรงเรียน มนุษย์เป็นศาสตราจารย์และครู ฯลฯ ที่นี้ไม่ใช่มนุษย์ ผู้นั้นคือพ่อทางจิตที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้ที่ลูกพูดว่าท่านคือแม่และพ่อ สิ่งนี้ไม่สามารถเป็นคำสรรเสริญของเหล่าเทพหรือแม้กระทั่งของบราห์มา วิชาหรือซังก้า นี่คือการสรรเสริญของพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน ในเวลานี้ลูกรู้ว่าด้วยการรับเอาร่างกายมาใช้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนกำลังเล่นบทบาท ไม่มีผู้ใดนอกจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนนี้ ที่จะสามารถสอนลูกบราห์มาภุมารและภุมารีได้ แม้กระทั่งบราห์มาก็ไม่สามารถเรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ได้ ท่านเรียกว่าเป็นประชาธิปไตย (บิดาของมวลมนุษย์) เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนเดียวเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านผู้เดียวคือผู้ที่ทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์เพราะชีวิตที่ไม่มีกิเลสสามารถได้รับจากมหาสมุทรแห่งความรู้เท่านั้น สิ่งเหล่านี้คือสิ่งใหม่ ด้วยการเขียนชื่อของกฤษณะในกิตะพวกเขาทำให้กิตะผิวดำเพี้ยนไป มนุษย์จะรู้ได้อย่างไรว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่เติมเปี่ยมด้วยความรู้มาและเข้ามาในร่างของมนุษย์และให้ความรู้? ผู้คนลืมสิ่งนี้ ไม่ใช่ว่าคำภีร์นั้นเขียนไว้ในตอนเริ่มต้นของยุคทองแดง ไม่เลย! ได้มีการอธิบายว่าเริ่มแรกพวกเขาสร้างภาพลักษณ์ของพ่อและวัด ฯลฯ ที่ทำให้ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้น ความเลื่อมใสศรัทธาของดวงวิญญาณสูงสุดควรคงอยู่เป็นเวลายาวนานเพราะท่านคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด การกราบไหว้บูชาท่านเริ่มขึ้นก่อน ชีวผู้เดียวที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ไม่ใช่ว่า บราห์มา วิชาหรือซังก้า จากจิตอัมบาหรือจิกกะปีตานี้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา เป็นเพียงพ่อผู้เดียวที่ทำให้พวกเขาทั้งหมดมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา อย่างแน่นอนที่ท่านจะได้รับการกราบไหว้บูชามากยิ่งขึ้นกว่า ผู้นี้(บราห์มา) ไม่มีอะไร เขาจะได้รับการกราบไหว้บูชาได้อย่างไรหากพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดไม่ได้เข้ามาในเขา ผู้ประทานชีวิตใหม่ที่มีกิเลสแก่ทุกคนคือพ่อเพียงผู้เดียว สิ่งเหล่านี้ต้องมีการไตร่ตรอง ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้นอย่างไร? ชีพบาบาไม่ได้ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ สรัสวตี ผู้ที่เป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มาต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือผู้เดียว และหากท่านไม่มาผู้ใดจะทำให้โลกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์? มนุษย์ทั้งหมดนั้นไม่บริสุทธิ์ หากชีพบาบาไม่มาผู้ใดจะให้มรดกแห่งสวรรค์แก่ลูก? หากลูกไม่มีศรัทธาในสติปัญญาของลูก ลูกก็ไม่สามารถถูกร้อยเข้าไปในลูกประคำแห่งชัยชนะได้ ลูกที่มีค่านั้นกลายเป็นลูกประคำรอบคอเสมอ พ่อจะพึงพอใจด้วยเช่นกันหากลูกของเขาเชื่อฟังและมีค่าอย่างยิ่ง พ่อแม่มากมายมีลูกสิบสองถึงสิบสี่คนและบางคนนั้นมีค่าและบางคนก็ไม่มีค่า ไม่มีผู้ใดนอกจากพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ที่สามารถยกระดับผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ได้ ลูกรู้ว่ามีวัดที่สร้างให้แก่แม่น้ำคงคาบนริมฝั่งแม่น้ำคงคา ดังนั้นลูกควรอธิบายว่าแม่น้ำคงคาคือสิ่งใด เป็นบางพลังที่ทำให้ลูกกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์หรือลูกกลับมาบริสุทธิ์ด้วยน้ำ พ่อพูดว่า: แม่น้ำคงคาไม่ใช่ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่มีผู้ใดสามารถกลับมาบริสุทธิ์โดยปราศจากโยคะ เหตุนี้เองลูกจึงไม่ต้องอาบน้ำในแม่น้ำคงคา โยคะหมายถึงการจดจำระลึกถึง ลูกต้องเชื่อมโยงของสติปัญญา ผู้คนเหล่านั้นมีท่าทางของโยคะที่ต่างกันมากมาย ฯลฯ พวกเขาทำหฐโยคะประเภทต่างๆ มากมาย นั่นไม่เรียกว่าเป็นโยคะ ผู้เป็นแม่และผู้หญิงที่ไร้เดียงสาที่น่าสงสารจะรู้อะไรเกี่ยวกับหฐโยคะ? เมื่อผู้คนกำลังศึกษาที่โรงเรียน ไม่มีเรื่องของการเร่ร่อนไปในสิ่งนั้น พวกเขาสอบผ่านการสอบอันใดอันหนึ่งและพวกเขาก็รู้ว่าพวกเขาจะกลายเป็นสิ่งใดหลังจากสอบผ่านการสอบนั้น ที่นี้ลูกรู้ว่าเป็นการสอบและพระเจ้าผู้เป็นพ่อนั้นกำลังสอนลูก ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ของลูกคือชีวิตนักเรียนของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ พ่อทำให้ลูกกลับมาบริสุทธิ์จาก

ไม่บริสุทธิ์อย่างไร? ท่านพูดว่า: โอดวงวิญญาณ ละทิ้งสำนักของร่างกายนั้น ลูกต้องละทิ้งร่างเก่านี้ ก่อนอื่นใดร่างกายของลูกเคยสวยงาม แต่ในเวลานี้ร่างกายเหล่านั้นได้กลายเป็นสภาพยุคเหล็ก ลูกจะไม่ได้รับหนังใหม่ (ร่างกาย) ที่นี้เพราะวัตถุธาตุที่นี้เน็ดโมประธาน ในเวลานี้พอจะพาลูกกลับไปกับพ่อ พ่อก็ได้พาลูกกลับไปในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน พ่อคือความตายเหนือความตายทั้งหมด พ่อจะพาทุกคนกลับไปแล้วพ่อจะส่งลูกไปสู่ดินแดนของความเป็นอมตะ นี่คือดินแดนของความตาย โลกที่สกปรก เหตุนี้เองยุคแห่งการบรรจบพบกันจึงต้องมีระยะเวลา 100 ปี ยุคอื่นทั้งหมดมีเวลา 1250 ปี ช่วงเวลาของยุคแห่งการบรรจบพบในเวลาสุดท้ายนี้สั้นมาก เช่นที่จุลของบราห์มินั้นสั้นมาก ในทำนองเดียวกันระยะเวลาของยุคแห่งการบรรจบพบกันก็สั้นมากด้วยเช่นกัน แล้วโลกนี้ ฯลฯ ก็จะสิ้นสุดลง แล้วลูกจะเริ่มสร้างอาคารใหม่ ฯลฯ ศรีฤๅษณะมาก่อนในสิ่งนั้น เขานั้นฉลาดมากและสนใจที่จะให้มีการสร้างประสาธราชวัง ฯลฯ ต้องเคยมีบางคนที่ฉลาดมากและดังนั้นจึงมีการสร้างวัดโสมนาถ เบอร์ลาฉลาดมากด้วยเช่นกันที่เขาสร้างวัดที่สวยงามเช่นนั้น ผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาแรกสุดคือชีพบบา ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา วัดแรกที่สร้างขึ้นคือวัดโสมนาถ (วัดของเจ้าแห่งน้ำทิพย์) สิ่งนั้นต้องสร้างขึ้นภายหลังเล็กน้อย (เข้าไปสู่ยุคทองแดง) เมื่อการกราบไหว้บูชาเริ่มต้น ในเวลานี้มีความมิดมิดอย่างที่สุด กลางคืนจะสิ้นสุดลงและแล้วกลางวันจะมา พ่อพูดว่า: พ่อมาในระหว่างกลางคืนและกลางวัน มีสงครามที่ยิ่งใหญ่ด้วยเช่นกัน มีการเขียนไว้ว่า: สิ่งต่างๆ เช่นนั้นจะปรากฏขึ้นมาจากท้องของเขาที่พวกเขาจะทำลายทั้งวงศ์สกุล ลูกสามารถเห็นได้ว่าอย่างแท้จริงที่พวกเขากำลังเตรียมการเพื่อการทำลายล้าง พวกเขาเชื่อว่าบางคนกำลังดลใจพวกเขา ทั้งสองด้านได้ผลิระเบิดเพื่อการทำลายล้าง ภัยพิบัติจะมาด้วยเช่นกัน ลูกมองเห็นในทางปฏิบัติว่าการก่อตั้งกำลังเกิดขึ้นและการทำลายล้างนั้นอยู่เพียงเบื้องหน้าด้วยเช่นกัน หากบางคนไม่ได้มองเห็นการทำลายล้างไม่ว่าอย่างไรพวกเขายังคงสามารถมองเห็นดินแดนสุชาติ การศึกษาเล่าเรียนอย่างดีและการประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดที่สมบูรณ์จากพ่อนี้ไม่ใช่สำหรับผู้ที่มีตัวตนกำลังสอนลูกอยู่ ไม่มีเรื่องของคัมภีร์ ฯลฯ มหาสมุทรแห่งความรู้กำลังสอนลูกด้วย ตัวท่านเอง คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่างและจดจำพ่อ พระเจ้าพูด ท่านพูดกับลูกของท่านว่า: พ่ออยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว จากผู้ที่กลายเป็นลูกของพ่อ บางคนคือลูกเลี้ยงและบางคนคือลูกจริง เพียงลูกจริงเท่านั้นที่มีสิทธิ์ต่อมรดก ผู้ที่มีสติปัญญาที่มีความสงสัยนั้นเรียกว่าเป็นลูกเลี้ยง พวกเขาไม่สามารถได้รับมรดก แล้วพวกเขาก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชาตามความเพียรพยายามของพวกเขา ลูกจริงนั้นเข้ามาสู่อาณาจักร พวกเขารักพ่อและพ่อรักพวกเขา ลูกร้องเพลงว่า: ฉันจะสังเวตตนเองแก่ท่าน ฉันจะอุทิศตนแก่ท่าน พ่อพูดว่า: หากลูกจดจำพ่อ พ่อจะช่วยเหลือลูก เมื่อลูกคงความกล้าหาญไว้ พระเจ้าก็จะช่วยเหลือ ตัดโยคะของสติปัญญาของลูกจากทุกคนอื่นและเชื่อมโยงกับผู้เดียว ลูกพูดว่าลูกเป็นของบาบา และทั้งหมดนี้เป็นของบาบา ทุกสิ่งที่เราให้แก่บาบานี้มีค่าแค่เศษฟางและเราได้ประกาศสิทธิ์ในมรดกของอำนาจการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัดแห่งสวรรค์ของเราเป็นสิ่งที่ตอบแทน เราไม่ได้มีความผูกพันยึดมั่นต่อร่างเก่านี้ นี่คือร่างที่มีโรคภัยที่ตโมประธาน เรามีสิ่งอื่นใดเล่า? เมื่อบุคคลหนึ่งตาย ทุกสิ่งก็ถูกทิ้งไว้เบื้องหลัง แล้วทุกสิ่งของเขาก็ถูกมอบให้แก่ชนนิกรณ(พราหมณ์): เรากำลังให้ทุกสิ่งแก่ท่าน เพื่อที่จะสิ้นสุดความผูกพันยึดมั่นของเรา เราเพียรพยายามที่จะจดจำบาบาอย่างสม่ำเสมอ และแล้วมายาก็สร้างอุปสรรค ดังนั้นด้วยการค่อยๆ เฝ้ามองให้เวลาที่จะจดจำพ่อ บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย พวกเขาคือผู้ที่将成为เป็นพวงมาลัยรอบคอของพ่อ บาบาอธิบายอย่างง่ายดายอย่างยิ่ง พ่อพูดว่า: ตามละครพาหนะนี้ลูกกำหนดไว้สำหรับพ่อด้วยเช่นกัน พ่อไม่สามารถเข้ามาในใครอื่นได้ ลูกพูดว่า: บาบา เราพบท่านในอาคารนี้ในชุดนี้ด้วยเช่นกันและประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราจากท่านในวงจรที่แล้ว ดังนั้นสิ่งนี้ง่ายดายอย่างยิ่ง บาบาพูดว่า: เพียงแต่จดจำพ่อผู้เดียว ขอให้สติปัญญาของลูกไม่ไปหาใครอื่น จดจำว่า: ผู้ที่จดจำลูกชายของเขาในเวลาสุดท้าย... หากลูกจดจำใครบางคนลูกจะต้องถือกำเนิดกับพวกเขา ขออย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นต่อผู้ใด ผู้ที่จดจำผู้หญิงในเวลาสุดท้าย... พ่อมาเพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ท่านได้รับการสรรเสริญอย่างมากมายว่า: สัญลักษณ์รูปไข่เดี่ยว(เอก โอม การ) ท่านมีเพียงชื่อเดียว ท่านไม่ได้ใช้ร่างอื่นใดที่ชื่อของท่านจะเปลี่ยนไป ลูกใช้ 84 ชาตเกิด ดังนั้นลูกก็มี 84 ชื่อด้วยเช่นกัน คำสรรเสริญที่ร้องเกี่ยวกับบาบา คือ: สัญลักษณ์ที่เป็นอมตะ เป็นอิสระจากความเป็นศัตรู ปราศจากความกลัว ท่านคือความตายเหนือความตายทั้งหมด ความตายไม่สามารถมาหาท่านได้ พ่อจะพาทุกคนกลับไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น พ่อเป็นอิสระจากความเป็นศัตรู พ่อไม่ได้เก็บความขุ่นเคืองผู้ใดไว้ พ่อคือสัญลักษณ์ที่เป็นอมตะ พ่ออยู่เหนือการเกิด พ่อไม่ได้เข้ามาสู่วงจรของการเกิดและการตาย ท่านได้รับการสรรเสริญอย่างมากมาย มีการจดจำว่าท่านคือผู้ขจัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข ท่านขจัดความทุกข์ของยุคเหล็กและให้ความสุขของยุคทอง ลูกรู้ว่าเคยมีการหลุดพ้นในชีวิตในบาร์ตในยุคทอง ดวงวิญญาณที่เหลือนี้อยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ลูกจำสิ่งนี้ได้หรือไม่? ดังนั้นอย่างแน่นอนที่เมื่อพ่อมาสู่ยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้น ที่ท่านสามารถพาทุกคนกลับไปสู่ดินแดนแห่งความสงบแล้วส่งลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสุข สิ่งเหล่านี้ง่ายดายอย่างยิ่ง แต่มายาก็เป็นเช่นที่ที่ท่านที่ลูกออกไปจากที่นี่ ลูกก็ลืม พ่อดลใจให้มีการให้การลงโทษโดยดรามราชในกรุงชังของครุฑและลูกก็รำร้องในความทุกข์ระทมและร้องขอการให้อภัยและพูดว่า: ฉันจะไม่

กระทำบาปเช่นนั้นอีกแล้ว พันที่ที่ลูกออกมาจากครรภ์ ลูกก็เริ่มทำบาปอีกครั้ง นี่คือการกระทำของมายา มายาไม่ได้คงอยู่ในยุคทองและยุคเงิน ที่นั่นไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุข ในเวลานี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียน ไม่มีเรื่องของการจากบ้านและครอบครัวของลูกในสิ่งนี้ บาบาสวดว่า: ลืมทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูก นี่คือการสละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ชันยาสซีเหล่านี้นี้มีการสละทิ้งที่มีขีดจำกัด พวกเขาเข้าไปในป่าแล้วก็กลับมาสู่เมือง พวกเขาให้ชื่อที่ใหญ่โตเช่นนั้นแก่ตนเอง พ่อพูดว่า: พ่ออธิบายทุกอย่างง่ายดายเป็นยิ่ง มีผู้เป็นแม่ที่แก่ชรามากมายที่พูดว่า: เราไม่สามารถเข้าถึงสิ่งใด อัจชะ ลูกรู้ว่าพระเจ้ากำลังสอนลูกใช่หรือไม่? ท่านพูดว่า: เพียงแต่จดจำพ่อ ไม่มีความยากลำบากใดในสิ่งนี้ ในเวลานี้เราได้จบสิ้นวงจรของ 84 ชาติเกิดแล้ว นี่คือการจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ดวงวิญญาณได้รับนิมิตของวงจร ร่างกายกลับมาเป็นอิสระจากโรคร้ายที่นี้ ด้วยการรู้จักวงจร ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า: กลายเป็นผู้ครองจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ท่านอธิบายแก่ลูกอย่างง่ายดายเป็นยิ่ง การจดจำระลึกถึงนั้นง่ายด่าย การครองวงจรโลกนั้นง่ายด่าย ไม่มีความยากลำบากใด นี่คือการได้แก่แท้จริง ความมั่งคั่งและความเป็นเจ้าของทั้งหมดกำลังจะจบสิ้น ทุกสิ่งจะถูกทิ้งไว้เบื้องหลัง จะมีกลิ่นที่ใหญ่โตจากมหาสมุทรและภัยพิบัติทางธรรมชาติจะเกิดขึ้นด้วยเช่นกัน บารัตเคยเป็นดินแดนแห่งสัจจะ ไม่มีดินแดนอื่นใด บารัตคือสถานที่เกิดของชีพบบา เป็นสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด วัดที่สร้างแก่โสมนาถที่สวยามเช่นนั้นลูกสร้างในบารัต ในเวลานี้พวกเขาสร้างวัดมากมาย บาบาสวดว่าการแต่งงานในเวลานี้คือการทำร้ายตนเองอย่างสมบูรณ์ ในขณะที่การแต่งงานกับชีพบบาคือการทำให้ตนเองประสบความสำเร็จ ชีพบบาคือเจ้าบ่าวด้วยเช่นกัน ท่านส่งลูกไปสวรรค์ ลูกได้มาที่นี่และลูกรู้ได้อย่างแท้จริงที่ลูกจะกลายเ็นนารายณ์จากนายธรรมดาและกลายเป็นลักษมีจากนารีธรรมดา ไม่ใช่ดวงวิญญาณในเครื่องแต่งกายเพศชายจะอยู่ในเครื่องแต่งกายเพศชายเสมอไป พวกเขาเฝ้าแต่เปลี่ยนไป บางครั้งพวกเขามีเครื่องแต่งกายเพศชายและบางครั้งก็มีเครื่องแต่งกายเพศหญิง ได้มีการอธิบายแก่ลูกด้วยเช่นกันว่ายุคทองเปลี่ยนไปเป็นยุคเงินอย่างไร พระเจ้าผู้เป็นพ่อที่เต็มไปด้วยความรู้กำลังสอนลูก มนุษย์ไม่สามารถเป็นพ่อ ครู และสัทครูได้ เขาสามารถเป็นพ่อและครูแต่ไม่ใช่ครูในเวลาเดียวกัน อย่างไรก็ตาม ในสิ่งนั้นเช่นกันก็เป็นการศึกษาทางโลกเท่านั้นที่เขาให้ บาบานี้ทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์อย่างสมบูรณ์ หากลูกไม่เข้าใจบางสิ่งแล้วให้ถามนับพันๆ ครั้ง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลับมามีค่าและเชื่อฟังและถูกร้อยเข้าไปในลูกประจำแห่งชัยชนะ ให้ทุกสิ่งที่มีค่าเช่นเศษฟางที่ลูกมีแก่พ่อ อุทิศตนเองและจบสิ้นความผูกพันยึดมั่นต่อทุกคน
2. เพื่อที่ลูกจะมีการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวเท่านั้นในเวลาสุดท้าย ตัดโยคะของสติปัญญาของลูกจากทุกคนอื่นและเพียรพยายามที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่ออย่างสม่ำเสมอ

พร: พร: ขอให้ลูกมอบตนเองและอุทิศตนเองแก่พ่อด้วยสติปัญญาของลูกและอยู่อย่างเป็นแสงที่เบาสบายเป็นสองเท่า

มอบความรับผิดชอบของลูกต่อพ่อและมอบตัวลูกเองให้กับพ่อ นั่นคือ มอบภาระทั้งหมดของลูกให้กับพ่อ และลูกจะกลับมาเป็นแสงที่เบาสบายเป็นสองเท่า อุทิศตนเองด้วยสติปัญญาของลูกและไม่มีอะไรอื่นที่จะเข้ามาสู่สติปัญญาของลูก ทุกสิ่งเป็นของพ่อ ทุกสิ่งอยู่ในพ่อและไม่มีอะไรอื่นหลงเหลืออยู่ ในเมื่อไม่มีอะไรหลงเหลืออยู่แล้วสติปัญญาจะไปที่ไหน? เพียงแค่จดจำพ่อผู้เดียวด้วยวิธีเดียวของการจดจำระลึกถึงและลูกจะไปถึงจุดหมายปลายทางของลูกในหนทางนี้ได้ง่ายดายเป็นยิ่ง

คติพจน์: ผู้ที่นั่งอยู่บนบัลลังก์ที่ไม่สั่นคลอนและเล่นบทบาทของผู้สังเกตการณ์ที่ละวางคือนักแสดงที่สูงส่ง

*** โอม ขานติ ***